

FINESTRA D'OPORTUNITAT

#28S, el dia de la ressaca democràtica

per David Nàcher

Podem discutir durant anys si aquestes eleccions han estat plebiscitàries, nacionals, autonòmiques o estatals i mai no arribarem a estar-hi d'acord al cent per cent. El que sí que podem afirmar és que han tingut quelcom més que les anteriors eleccions catalanes, cosa que les ha convertit en alguna cosa més que la festa de la democràcia. Això s'ha produït, més que pel seu contingut legal, pel caràcter plenament polític que han sabut imposar els partidaris de la independència.

Fa quatre mesos els unionistes deien que eren unes eleccions més i que ells arribarien al 27S amb una campanya semblant que el 2012. Durant tot aquest temps han demostrat el contrari, han intentat obtenir declaracions de tots els líders internacionals i han fet una forta campanya mediàtica en contra d'una futurible Catalunya independent, tot oblidant-se de l'eix social durant tota la campanya.

A nivell mediàtic i social tampoc han estat unes eleccions més. Han estat, finalment, les eleccions de les xarxes socials, les tertúlies de bar i les portades dels diaris. La gent esperava alguna cosa més d'aquestes eleccions i ho ha demostrat. La participació ha augmentat a més d'un 75%, cosa que deixa molt lluny els registres de 2012, que ja van ser especialment alts. Dues dades, no gaire significatives, però importants per l'anàlisi, és que han estat les

	2015		2012
Total de votants	4.115.807	77,44%	67,76%
Abstenció	1.199.106	22,56%	32,24%
Vots nuls	15.932	0,39%	0,90%
Vots en blanc	21.941	0,53%	1,44%
Vots a candidatures	4.077.934	99,08%	97,65%

eleccions menys fragmentades en llistes electorals amb només nou llistes a nivell nacional. Finalment també s'ha de dir que el vot en blanc ha disminuït a límits històrics,

baixant dels gairebé 53.000 vots el 2012 a 22.000 el 2015, cosa que per tant ha desmentit la fal·làcia segons la qual si hi ha un menor mercat de partits hi haurà menor participació i major vot en blanc.

Si ens centrem en els vots a candidatures veiem que el guanyador de la nit ha sigut **Junts pel**

Sí. Aquesta coalició de partits i organitzacions socials ha obtingut 62 diputats i el 39% dels vots. Hi ha diferents lectures d'aquest resultat, que, no ho podem negar, és molt bo. Igualen en percentatge la suma dels tres partits següents i creuen el llindar dels 60 diputats. Diuen estar orgullosos d'haver superat els resultats de les eleccions anterior (sumant vots **d'ERC** i **CDC**) i veient el sobiranisme (47,75%) superant l'unionisme (39,15%). El major maldecap que tindran serà no haver sumat un diputat més, ja que ara mateix no els val una simple abstenció de la **CUP**.

Com a mínim igual de contenta que aquesta candidatura ho està la de **Ciutadans**, que amb

una desconeguda Inés Arrimades ha aconseguit una pujada històrica i ha triplicat els seus representants, com cada vegada que es presenta en unes eleccions. Una marca consolidada i un bon ús de les xarxes els ha donat 25 diputats, que poden servir de poc en un Parlament català però de molt en unes eleccions espanyoles, previstes per d'aquí tres mesos. Albert Rivera surt amb un bon avantatge cap a la **Moncloa**. Si saben mantenir el cinturó taronja de

Barcelona, els mitjans els segueixen donant quota i els pactes municipals amb **PP** i **PSOE** no els passen factura, tenen bons números per fer un bon resultat a les Eleccions Generals.

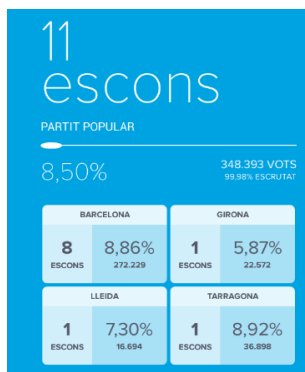
El **PSC** resisteix el cop i es situa com a tercera força amb 16 diputats, a una mica més de

200.000 vots de **C's**. Una campanya rejoyenida i sense reminiscències del passat més proper, amb un Miquel Iceta renovat i un missatge unionista-reformista, el PSC ha estat la sorpresa d'aquestes eleccions. Totes les enquestes i analistes els situaven com a quarta o cinquena força, però han sabut adaptar-se i aguantar el cop. Iceta ha tingut un bon equip que ha adaptat la campanya durant l'última setmana i ha sabut aprofitar el seu ball d'imprevist per obrir-se pas entre els federalistes. Si és

veritat que **Iceta** queda molt lluny dels resultats històrics de **Maragall**, s'ha de reconèixer que han tret uns resultats raonables si tenim en compte els desastres que alguns auguraven.

Personalment, crec que **Catalunya Sí Que Es Pot** és un dels grans perdedors de la nit. Els seus 11 diputats queden molt lluny dels seus desitjos i són uns molt mal resultats per tots els partits de la coalició. Un primer de llista desconegut i poc carismàtic, un no-posicionament en una campanya clarament polaritzada i un partit clarament anticapitalista i purament català com és la **CUP** han estat una suma massa forta per aquest partit. **ICV i EUiA** esperaven agafar l'impuls de les llistes municipalistes de **Barcelona** o **Castelldefels** per poder resistir una dura campanya, i creien que **Podemos** era un bon aliat. Aquest últim partit, en caiguda lliure, ha de plantejar-se un canvi de rumb per les generals si vol no ser minoritari, tal com ho ha demostrat ser a Catalunya.

La caiguda del **PP** també ha sigut forta. **Albiol**, conegut per les seves campanyes agressives en contra la independència i els migrants, no ha pogut parar el transvasament de vots cap a C's, que li ha passat la mà per la cara en aquestes eleccions. Amb 11 diputats, ha tornat a resultats anteriors a **Vidal-Quadras** i tindrà poc a dir durant la pròxima legislatura, on el partit unionista central serà **C's**.

La **CUP**, ha tret uns resultats molt bons, gràcies a la bona feina feta pels seus tres diputats durant l'anterior legislatura i una campanya original i diferent que ha fet famós el seu nou número ú. Una campanya plenament independentista, anticapitalista i feminista ha sigut el seu estendard i ha triplicat el seu resultat de fa 3 anys, cosa que l'ha deixat a 10.000 vots del PP. A partir d'ara veurem com administren aquests diputats, que són la clau de volta per formar govern. També veurem si mantenen la seva promesa electoral que la **DUI** i la desobediència es fan amb més del 50% dels vots.

Unió amb 2,5% dels vots queda fora del parlament, en no superar la barrera legal. Això demostra que ha tingut una representació excessiva en alguns mitjans i en algunes enquestes, que han estat lluny de la realitat dels votants.

La conclusió és que els blocs no es mouen i que els vots canvien entre aquests mateixos. Els independentistes han guanyat les eleccions, però sense superar el 50% dels vots i la llista més votada no pot fer President Artur Mas, ja que necessita, almenys, un vot de la CUP. Les pròximes setmanes seran decisives per a Catalunya i el procés estarà molt marcat per la postura del partit amb menys vots del parlament.